

20 września 1928 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

14 47 c; 31/00
W. 34 g, 31/20
S. 1

Nr. 7844.

~~Kl. 34 g 17.~~

Karl Fostel
(Wiedeń, Austria).

Wkład do łóżek.

Zgłoszono 15 listopada 1926 r.

Udzielono 30 czerwca 1927 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest ulepszenie wkładu do łóżek, zwłaszcza składanych.

Jak wiadomo, wkłady siatkowe lub włókienne umocowuje się do łóżek, względnie ram wkładanych bezpośrednio lub za pomocą sprężyn. Celem zapobieżenia uszkodzeniu wkładów włókiennych przez sprężyny, wsuwa się do obszytych brzegów pręty, za które sprężyny zaczepiają się. Aby łóżko można było składać, podłużne pręty są pośrodku podzielone i połączone kilkoma ogniwami łańcuchowymi. Wymiary ogniw łańcuchowych są ze względu na brak miejsca bardzo ograniczone i zdarza się często, że pod wpływem ciężaru pękają i uszkadzają przytem wkład.

Celem usunięcia tych wad, w myśl ni-

niejszego wynalazku, zamiast ogniw łańcuchowych do łączenia prętów używa się sprężyn, które umożliwiają bardzo łatwe ich wygięcie i łatwe złożenie łóżka. Pręty takie stosuje się również z korzyścią przy wkładach drucianych, przeciągając je przez krańcowe zwoje drutów.

W celu zginania wkładów drucianych pod najmniejszym kątem bez większego oporu, w myśl niniejszego wynalazku, umieszcza się zwoje drutów wkładu nie jak dotychczas w kierunku podłużnym, lecz w kierunku poprzecznym. Przy tym sposobie wykonania przy składaniu łóżka zwoje sprężyn nie wyginają się, ale układają się w kształcie ogniw łańcuchowych. Nadto zasada niniejszego wynalazku polega również i na tem, że każdy zwój drutu umie-

szcza się na haku ramy. Wskutek tego miejsca umocowań na ramie są dostępne i można je z łatwością dokładnie oczyścić.

Na fig. 1 przedstawiony jest pionowy przekrój składanego łóżka z wkładem włókiennym, łącznie z prętami podłużnymi, wykonanymi według niniejszego wynalazku. Fig. 2 przedstawia w rzucie poziomym wkład włókienny w częściowym przekroju; fig. 3—połączenie prętów w zwiększonym przekroju; fig. 4—wygięty pręt; fig. 5—zastosowanie podłużnych prętów przy wkładach druczianych w rzucie poziomym; fig. 6—przekrój pionowy przez wkład wykonany według wynalazku; fig. 7—widok fig. 6 z góry; fig. 8—przekrój przez złożoną przegubową część wkładu; fig. 9—część wkładu według fig. 6—8, powiększona, w widoku z góry; fig. 10—przekrój fig. 9 według linii *a— a*.

Łóżko przedstawione na fig. 1 i 2 składa się w znany sposób pośrodku przegubu 1, a wezgiłowia 2 i przeciwległa część 3 ku środkowi. Wkład włókienny 4 napięty jest w ramach 6 oraz w wezgiłowiu 2 zapomocą sprężyn 5, które nie chwytają bezpośrednio wkładu włókiennego, lecz zaczepiają się za pręty 7, umieszczone w obszyciu brzegów 8 wkładu włókiennego. Podłużne pręty 7 przedzielone są w środku podstawy łóżka, a w miejscu połączenia z wezgiłowiem 2 połączone są ze sobą sprężynami spiralnymi 9.

Umocowanie sprężyn 9 odbywać się może w ten sposób, że albo końce prętów zaopatrzone są gwintami 10, a końce sprężyn 9 są na nie naśrubowane, lub też końce sprężyn są na prętach silnie zaciśnięte. Wskutek takiego połączenia umożliwiające jest łatwe składanie łóżka, przyczem wkład włókienny napięty jest silnie dzięki równomiernemu półośrodkowemu zagięciu sprężyn 9 (fig. 4).

Przy składanych łóżkach ze znanymi wkładami druczianymi wkłady te nie są przymocowane, jak dotychczas, bezpo-

średnio do ram łóżka, lecz tak jak wkład włókienny prętami 7 i sprężynami 5. Jak widać z fig. 5, pręty 7 wsunięte są w zwoje sprężynowe 11, umieszczone na krawędziach wkładu druczianego. Wkład drucziany w ten sposób przymocowany posiada doskonałą sprężystość i daje się łatwo składać.

Przy wkładzie druczianym według fig. 6—10, zwoje sprężynowe 12 nie są umieszczone, jak dotychczas, w kierunku podłużnym ramy, lecz w kierunku poprzecznym i każda z nich zawieszona jest obu wolnymi końcami na hakach 13. Haki te posiadają kształt zagiętych występów na listwach 14, umocowanych na spodzie łóżka lub wkładanej ramy. Przeguby 16 ramy 15 są wolne i nie posiadają zwojów druczianych 12, aby w ten sposób przy składaniu nie następowało skracanie zwojów względnie ich zacinalenie się. W danym wypadku urządzenie może być w ten sposób wykonane, że dwa zwoje 12', znajdujące się bezpośrednio przy każdym przegubie 16, w pobliżu swych końców rozdziela się od siebie. Rozchodzą się przytem pod ostrym kątem i umocowane są końcami z najbliższym zwojem na tym samym haku 13. Wkład sprężyn jako całość jest zamocowany i napięty wzdłuż ramy na sprężynach 5, które z jednej strony chwytają poprzeczne części ramy, a z drugiej pręty 17, wsunięte w końcowe zwoje drucziane.

Rama wkładana, według opisanej budowy, daje się łatwo składać do znacznie mniejszych wymiarów, niż przy dotychczas używanych łóżkach.

Wynalazek niniejszy nadaje się zatem przedewszystkiem dla łóżek składanych w kilku miejscach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wkład do łóżek, zwłaszcza składanych, znamieny tem, że części prętów (7), umieszczonych na podłużnych krawędziach

wkładu, połączone są ze sobą sprężynami.

2. Wkład według zastrz. 1, znamienny tem, że końce części prętów połączone są zapomocą sprężyn spiralnych (9) w pewnym odstępie od siebie tak, iż pomiędzy końcami prętów znajduje się wolny kawałek sprężyny, celem łatwego ich wygięcia.

3. Wkład według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że wkład druciany w ten sposób umocowany jest na ramach, iż pręty (7) wsunięte są do zwojów drutów, umieszczonych wzdłuż krawędzi wkładu, i połączone sprężynami (5), umocowanymi do ramy łóżka.

4. Wkład druciany, znamienny tem, że zwoje druciane (12) umieszczone są szeregiem poprzecznie na wkładzie względnie ramie łóżka, dzięki czemu łóżko daje się składać do możliwie najmniejszych wymiarów.

5. Wkład, znamienny tem, że końce zwojów drucianych (12) umocowane są na hakach (13), celem uniknięcia niedostępnych przestrzeni w miejscach, w których druty są przymocowane.

6. Wkład według zastrz. 4 i 5, znamienny tem, że przeguby wkładanej ramy zupełnie nie posiadają zwojów sprężynowych, celem zapobieżenia zacinalaniu się ich przy składaniu.

7. Sposób wykonania wkładu według zastrz. 6, znamienny tem, że zwoje druciane (12'), znajdujące się w promieniu działania przegubów (16) wkładu, są w pobliżu swych końców od siebie rozdzielone i nie połączone ze sobą.

Karl Fostel.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

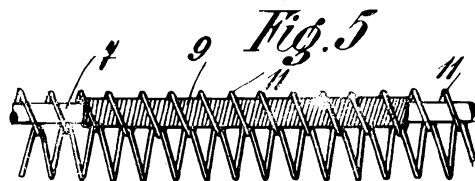
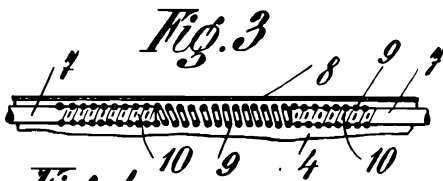
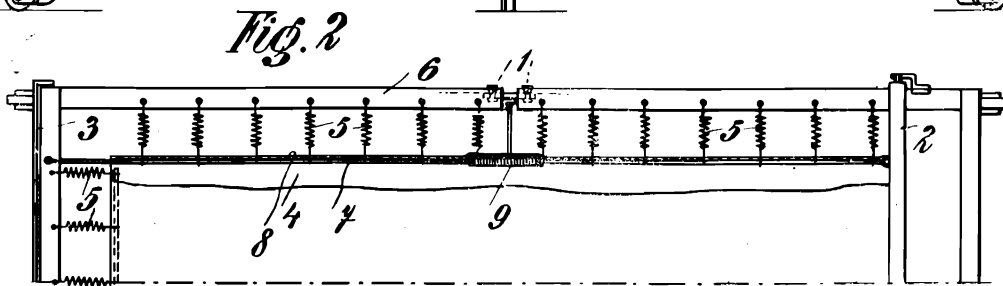
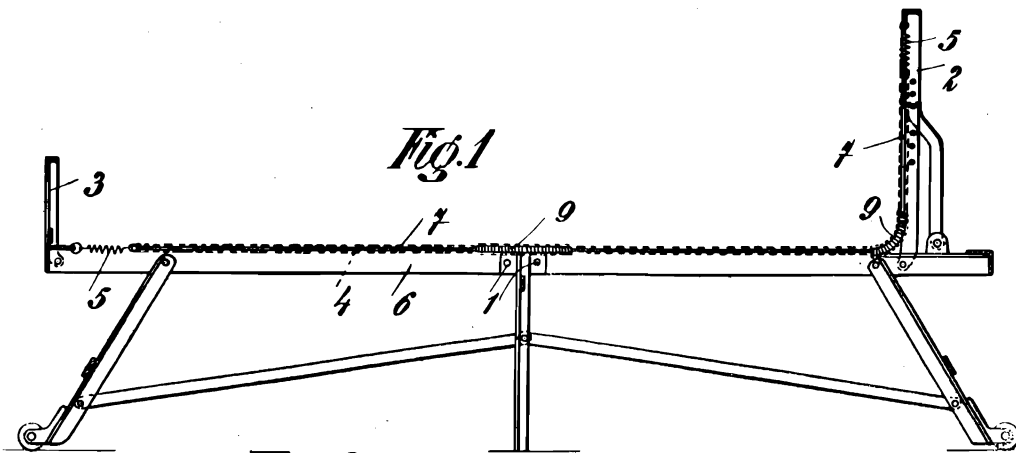

Fig. 4

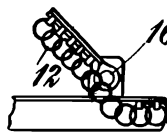
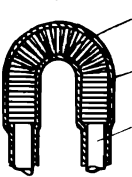

Fig. 6

Fig. 8

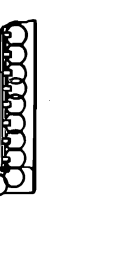
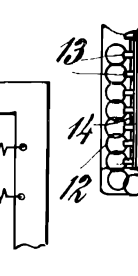
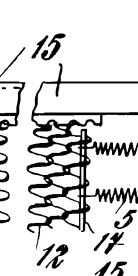
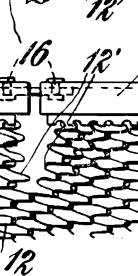
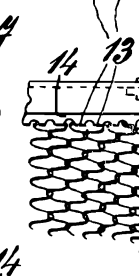
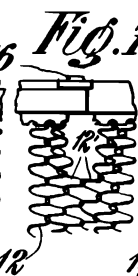
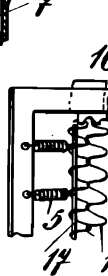
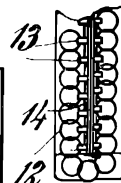

Fig. 9

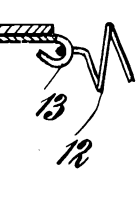
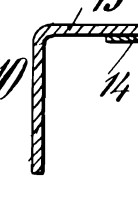
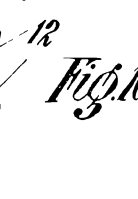
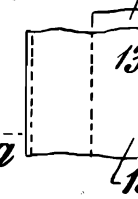

Fig. 10

